

Προς μια γερόντισσα για την ανάσταση των σωμάτων

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η πίστη μας είναι εξολοκλήρου η πίστη της ανάστασης. Αυτή ανασταίνει τις αποθανούσες ψυχές, που είναι μεγαλύτερο θαύμα κατά τη γνώμη μου· πώς τότε να μην μπορεί να ανασταίνει και τα σώματα; Εσύ, ομολογείς τη σταθερή πίστη σου στον παντοδύναμο Θεό, Δημιουργό του ουρανού και της γης, αλλά και πάλι σε βασανίζει το ερώτημα: «Πώς ο Θεός θα αναστήσει γέρικά και μαραμμένα σώματα;». Πρόσεχε μην τυχόν μοιάσεις με τους εχθρούς του Χριστού, τους Σαδδουκαίους, οι οποίοι τάχα πίστευαν στον Θεό, αλλά απέρριπταν την ανάσταση από τους νεκρούς.

Νέα ή γέρικά σώματα δεν είναι στον θάνατο ίσα; Και δεν αποσυντίθενται και τα μεν και τα δε σε σκόνη, από την οποία πρωταρχικά και έχουν κτιστεί; Αλλά και τα μεν και τα δε εξίσου εύκολα θα αναστηθούν την τελευταία μέρα την Ημέρα της Κρίσης, με τον λόγο του Κτίστη. Ούτε η γέρικη αδυναμία των ποδιών θα επιβραδύνει ούτε η νεανική ευκινησία θα επισπεύσει τον σηκωμό των νεκρών από τη σκόνη του τάφου. Ο Λόγος του Θεού τα πάντα μπορεί. Αυτός ζωντανεύει και θανατώνει, δημιουργεί και καταστρέφει. «Πάντα γαρ δυνατά εστι παρά τω Θεώ» (Μάρκ. 10, 27).

Λες, με αφέλεια, πως με τίποτα δεν θα ήθελες να είσαι στο Βασίλειο του Χριστού με το τωρινό σου γέρικο και κακόμοιρο σώμα. Και ούτε θα είσαι, αδελφή, μην φοβάσαι! Όταν η νεκρωμένη ψυχή ενός άθεου αναστηθεί και ζωντανέψει με την πίστη, η καινούργια του ψυχή μόλις που μοιάζει με την παλιά νεκρή ψυχή, αλλά η προσωπικότητά του παραμένει συνειδητοποιημένη όσον αφορά τον εαυτό της σε ολόκληρη τη γραμμή της ζωής του. Κάτι παρόμοιο όπως όταν κάποιος βγάλει τα πατσαβούρια και ντυθεί με μετάξι. Παρόμοια θα συμβούν και με τα σώματα. «Και σώματα επουράνια, και σώματα επίγεια» (Α΄ Κορ. 15, 40), σώματα πνευματικά, που

δεν αποσυντίθενται και σώματα από σάρκα, γήινα, που αποσυντίθενται. Όπως και να είναι τα γήινα σώματα, νεανικά ή γέρικά, αυτά είναι πραγματικά σιχαμερά, ως προς τα ουράνια σώματα. Ο άγιος μάρτυρας Ιππόλυτος γράφει: «Εμείς πιστεύουμε, ότι τα σώματα θα αναστηθούν όχι όπως είναι τώρα αλλά καθαρά και δεν θα καταβάλλονται από τραύματα. Στο κάθε σώμα θα επιστραφεί η δική του ψυχή».

Πόσο απίστευτα διαφορετικό είναι το λουλούδι ενός δένδρου από τη ρίζα του! Και όμως ολόκληρο και ταυτόσημο το δένδρο περιέχεται στη ρίζα, και πάλι ολόκληρο και ταυτόσημο δένδρο περιέχεται στο λουλούδι. Και όπως το λουλούδι με την ομορφιά του υπερβαίνει τη ρίζα, έτσι τα αναστημένα σώματα με την ομορφιά τους θα υπερβούν τα γήινα σώματά μας.

Χαίρε, λοιπόν, κόρη του αναστημένου Κυρίου! Και με χαρά να μεταλαμβάνεις το σώμα και το αίμα του Χριστού. Με τούτο θα ετοιμάσεις στον εαυτό σου το ουράνιο σώμα, παρόμοιο με το δικό Του σώμα, το οποίο κατά τη δύναμη και το κάλλος υπερβαίνει οτιδήποτε σ' αυτό τον κόσμο, που μπορεί να ιδωθεί με το μάτι και να ονειρευθεί στον ύπνο.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνο η πίστη...» Ιεραποστολικές επιστολές Β΄, εκδ. «Εν πλω», σ. 23-24)